

var det almindeligt, at revisionens omfang var fastsat i særlige revisionsreglementer. Det må antages, at beslutningen om at fastlægge de detaljerede retningslinjer for revisionens udførelse i selve loven hænger sammen med de særlige vanskeligheder, der opstod for flere foreninger under krisen i 30'erne.

Det synes hverken nødvendigt eller rimeligt fortsat at opretholde disse detaljerede bestemmelser om revisionens udførelse i selve loven, og de foreslås derfor fastsat af tilsynsrådet og godkendt af boligministeren. Herved opnås bl. a. også, at senere ændringer i bestemmelserne om revisionens udførelse ikke kræver lovændring. Det kan yderligere anføres, at der ikke i lov om boligbyggeri blev indsat særlige bestemmelser om revisionens udførelse i de i henhold til lovens kap. 2 oprettede finansieringsinstitutter, men sådanne bestemmelser er gennemført i en af boligministeren godkendt instruks for revisionen.

ad § 18.

Bestemmelsen svarer til § 13 i den gældende lov, idet man dog har foretaget forskellige redaktionelle ændringer bl. a. under hensyn til, at man i dag ofte anvender løbsbladsystemer i stedet for — forekskrevet i købstadhypotekforeningsloven — revisionsprotokoller.

ad § 19.

I den gældende lovs § 5, stk. 3, er det fastsat, at lån efter nærmere i statutterne angivne bestemmelser kan ydes på grundlag af vurderingsforretninger optagne af en kreditforenings vurderingsmænd eller af vurderingsmænd, der udnævnes i henhold til lovgivningen om udlån af umyndiges midler.

Der er endvidere i den gældende lovs § 14, stk. 2, bestemt, at de for vurderingen gældende regler ikke må yde mindre sikkerhed for rigtig vurdering end de regler, der gælder ved udlån af umyndiges og andre under offentlig bestyrelse eller offentligt tilsyn stående midler. En tilsvarende bestemmelse findes i § 19, stk. 3, i kreditforeningsloven.

Vurderingsreglerne er nu samlet i forslagens § 19, stk. 1 og 2, og bestemmelserne om vurderingsforretninger foretaget i henhold til lovgivningen om udlån af umyndiges midler er foreslået slettet. De nærmere bestemmelser om disse særlige vurderingsforretninger er fastsat i lov af 19. marts 1869 om udlån i faste ejendomme af umyndiges og andre under offentligt tilsyn stående midler m. m. Denne lov er nu taget op til revision af det af justitsministeriet nedsatte Overformynderi-udvalg. Kredit- og hypotekforeningerne anvender ikke disse vurderingsforretninger som grundlag for udmåling af lån, og hypotekforeningerne har derfor fremsat ønske om

i stedet at opnå adgang til at anvende andre vurderingsforretninger, f. eks. vurdering foretaget af en sparekasse. De nærmere regler for optagelse af vurderingsforretninger foreslås overladt til direktion og tilsynsråd.

Til stk. 3 bemærkes, at købstadhypotekforeningslovens § 5, stk. 2, stiller krav om, at besigtigelse foretages ved et medlem af direktionen, en tjenestemand eller en af direktionen antagen vurderingsinspektør. Det foreslås at tillade besigtigelse foretaget også ved en anden dertil af direktionen bemyndiget person. Endvidere er kravet om besigtigelse begrænset til lån, der berigtiges som endelige. Besigtigelse i forbindelse med ydelse af de såkaldte forhåndslån (der ikke kendtes i 1936-loven) må anses for unødvendig.

ad § 20.

Stk. 1 svarer til § 14 i den gældende lov.

For Ny jydsk Land-Hypotekforening vil bestemmelsen betyde, at foreningen får adgang til en forhøjelse af den gældende lånegrænse, der i foreningens statutter er fastsat til 70 pct. af ejendommens værdi.

Forslagets stk. 2 er i overensstemmelse med den gældende lov, således som denne er ændret ved lov nr. 83 af 9. marts 1962.

Da landhypotekforeningerne ved forslaget indtages under loven, er bestemmelsen i stk. 3 udvidet til også at omfatte ejendomme, der anvendes til landbrug, skovbrug eller gartneri, herunder frugtplantager.

Fra forskellig side er der fremsat ønske om adgang til hypotekforeningsbelåning af industri- og håndværksejendomme. Inden for hypotekforeningerne er meningene herom delte, idet nogle er betænkelige ved risikoen, medens andre finder en sådan udvidelse naturlig, bl. a. under hensyn til industriens ændrede karakter.

For at give de foreninger, som måtte ønske det, adgang til at yde lån i industrielle ejendomme, er der tilføjet en bestemmelse om, at det i statutterne kan vedtages at yde lån i industrielle og dermed i klasse stående ejendomme. Det forudsættes, at der for lån i ejendomme af den nævnte art fastsættes vilkår, som harmonerer med kreditforeningsbelåningen af industrielle ejendomme.

Ifølge § 14, stk. 3, i den gældende lov kan eventuelle foranstående behæftelser være „lån af offentlige midler“. Da dette udtryk kan give anledning til tvivl om den nærmere afgrænsning af disse lån, er udtrykket i lovforslagets stk. 4 foreslået ændret til „lån under offentlig bestyrelse“, hvilket formulering er anvendt i § 20, stk. 1, i kreditforeningsloven.

Ved lov nr. 103 af 2. april 1957 blev der i kredit-